

ದೇಶೇ' ಇತ್ಯಾದಿ ಬಂದ್ಧಾವತಾರದ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಅರಹಂತದೇವರ ಸಮಾನ ಹೇಳಿದೆ; ಇಂಥ ಸ್ವರೂಪವು ಪೂಜ್ಯವಿದ್ದರೆ ಅರಹಂತದೇವರು ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿಯೇ ಪೂಜ್ಯರಾದರು.

ಇನ್ನು 'ಪ್ರಭಾಸ ಪುರಾಣ'ದಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದೆ,-

ಭವಸ್ಯ ಪಶ್ಚಿಮೇ ಭಾಗೇ ವಾಮನೇನ ತಪಃ ಕೃತಮ್ |

ತೇನೈವ ತಪಸಾಕೃಷ್ಯಃ ಶಿವಃ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷತಾಂ ಗತಃ ||೧||

ಪದ್ಮಾಸನಮಾಸೀನಃ ಶ್ಯಾಮನೂರ್ತಿದಿಗಂಬರಃ |

ನೇಮಿನಾಥಃ ಶಿವೇತ್ಯೇವಂ ನಾಮ ಚಕ್ರೇಅಸ್ಯ ವಾಮನಃ ||೨||

ಕಲಿಕಾಲೇ ಮಹಾಘೋರೇ ಸರ್ವ ಸಾಪಪ್ರಣಾಶಕಃ |

ದರ್ಶನಾತ್ ಸ್ಪರ್ಶನಾದೇವ ಕೋಟಿಯಜ್ಞ ಫಲಪ್ರದಃ ||೩||

ಇಲ್ಲಿ ವಾಮನನಿಗೆ ಪದ್ಮಾಸನದಲ್ಲಿರುವ ದಿಗಂಬರ ನೇಮಿನಾಥನ ದರ್ಶನವಾದುದನ್ನು ಹೇಳಿದೆ, ಅವನ ಹೆಸರೇ ಶಿವನೆಂದು ಹೇಳಿದೆ. ಮತ್ತು ಅವನ ದರ್ಶನದಿಂದ ಕೋಟಿಯಜ್ಞದ ಫಲವು ಲಭಿಸುವುದೆಂದು ಹೇಳಿದೆ, ಆದರೆ ಇಂಥ ನೇಮಿನಾಥನ ಸ್ವರೂಪವನ್ನಂತೂ ಜೈನರು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ವನ್ನಿಸುತ್ತಾರೆ; ಆದುದರಿಂದ ಪ್ರವಾಣವಾಯಿತು.

ಅದರಂತೆ 'ಪ್ರಭಾಸ ಪುರಾಣ'ದಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದೆ,-

ರೈವತಾದ್ರಾ ಜಿನೋ ನೇಮಿಯುಗಾದಿರ್ವಿಮಲಾಚಲೇ |

ಯುಷೀಣಾಮಾಶ್ರಮಾದೇವ ಮುಕ್ತಿಮಾರ್ಗಸ್ಯ ಕಾರಣಮ್ ||೧||

ಇಲ್ಲಿ ನೇಮಿನಾಥನನ್ನು ಜಿನ ಸಂಜ್ಞೆಯಿಂದ ಹೇಳಿ, ಅವರ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಯುಷಿಯ ಆಶ್ರಮ, ಮುಕ್ತಿಯ ಕಾರಣವೆಂದು ಹೇಳಿದೆ ಮತ್ತು ಯುಗಾದಿಯ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಕೂಡ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿರುವುದರಿಂದ ಉತ್ತಮ-ಪೂಜ್ಯವೆಂದು ನಿಶ್ಚಿತವಾಯಿತು.

ಅದರಂತೆ 'ನಗರ ಪುರಾಣ'ದಲ್ಲಿ ಭವಾವತಾರದ ರಹಸ್ಯದೊಳಗೆ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದೆ,-

ಅಕಾರಾದಿಹಕಾರಂತಮೂರ್ಧಾಧೋರೇಫ ಸಂಯುತಮ್ |

ನಾದಬಿಂದು ಕಲಾಕ್ರಾಂತಂ ಚಂದ್ರಮಂಡಲ ಸನ್ನಿಭಮ್ ||೧||

ಏತದ್ದೇವಿ ಪರಂತತ್ತ್ವಂ ಯೋ ವಿಜನಾತಿತತ್ತ್ವತಃ |

ಸಂಸಾರಬಂಧನಂ ಭಿತ್ವಾಸ ಗಚ್ಛೇತ್ಪರಮಾಂ ಗತೀಮ್ ||೨||

ಇಲ್ಲಿ 'ಅರ್ಹಂ'ವೆಂಬ ಪದವನ್ನು ಪರಮತತ್ತ್ವವೆಂದು ಹೇಳಿದೆ. ಅದನ್ನು ತಿಳಿಯುವುದರಿಂದ ಪರಮಗತಿಯ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾಗುವುದೆಂದು ಹೇಳಿದೆ; ಆದರೆ ಈ 'ಅರ್ಹಂ' ಪದವು ಜೈನಮತದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದೆ.

ಮತ್ತೆ ಅದೇ 'ನಗರ ಪುರಾಣ'ದಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದೆ,-

ದಶಭಿ ಭೋಜಿತ್ಯೈರ್ವಿಪ್ರೈ ಯತ್ಸಲಂ ಜಾಯತೇ ಕೃತೇ |
 ಮುನೇರಹರತ್ಸುಭಕ್ತಸ್ಯ ತತ್ಸಲಂ ಜಾಯತೇ ಕಲಾ ||೧||

ಕೃತ ಯುಗದಲ್ಲಿ ಹತ್ತು ಬ್ಯಾಹ್ಮಣರಿಗೆ ಭೋಜನ ಮಾಡಿಸಿದರೆ ಎಷ್ಟು ಫಲವನ್ನು ಹೇಳಿದೆ ಅಷ್ಟು ಫಲವು ಕಲಿಯುಗದಲ್ಲಿ ಓರ್ವ ಅರ್ಹದ್ಯುಕ್ತ ಮುನಿಗೆ ಭೋಜನ ಮಾಡಿಸಿದರೆ ಇದೆಯೆಂದು ಹೇಳಿದೆ; ಅದರಿಂದ ಜೈನ ಮುನಿಯು ಉತ್ತಮನೆಂದಾಯಿತು.

‘ಮನುಸ್ಮೃತಿ’ಯಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದೆ,-

ಕುಲಾದಿಬೀಜಂ ಸರ್ವೇಷಾಂ ಪ್ರಥಮೋ ವಿಮಲನಾಹನಃ |
 ಚಕ್ಷುಷ್ಮಾನ್ ಯಶಸ್ವೀ ವಾಭಿಚಂದ್ರೋಽಥ ಪ್ರಸೇನಜಿತ್ ||೧||
 ಮರುದೇವಿ ಚ ನಾಭಿಶ್ಚ ಭರತೇ ಕುಲ ಸತ್ತಮಾಃ |
 ಅಷ್ಟಮೋ ಮರುದೇನ್ಯಾಂ ತು ನಾಭೇಜತಿ ಉರಕ್ರಮಾಃ ||೨||
 ದರ್ಶಯಾನ್ ವರ್ತಮಾ ನೀರಾಣಾಂ ಸುರಾಸುರನಮಸ್ಕೃತಃ |
 ನೀತಿತ್ರಿತಯಕರ್ತಾ ಯೋ ಯುಗಾದೌ ಪ್ರಥಮೋ ಜಿನಃ ||೩||

ಇಲ್ಲಿ ವಿಮಲವಾಹನ ಮೊದಲಾದ ಮನುಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದೆ ಅವರನ್ನು ಜೈನರಲ್ಲಿ ಕುಲಂಕರರೆಂಬ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಇಲ್ಲಿ ಪ್ರಥಮ ಜಿನನು ಯುಗದ ಆದಿಯಲ್ಲಿ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕ ಹಾಗೂ ಸುರಾಸುರರಿಂದ ಪೂಜಿತನೆಂದು ಹೇಳಿದೆ; ಅದು ಇದೇ ಪ್ರಕಾರವಿದ್ದರೆ ಜೈನವಂಶವು ಯುಗದ ಆದಿಯಿಂದಲೇ ಇದೆ, ಅದನ್ನು ಪ್ರಮಾಣಭೂತವೆಂದು ಹೇಗೆ ಹೇಳಿದಿರುವುದು ?

ಮತ್ತು ಋಗ್ವೇದದಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದೆ,-

ಓಂ ತ್ರೈಲೋಕ್ಯ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತಾನ್ ಚತುರ್ವಿಂಶತಿ ತೀರ್ಥಂಕರಾನ್ ಋಷಭಾದ್ಯಾನ್ ವರ್ಧಮಾನಾಂತಾನ್
 ಸಿದ್ಧಾನ್ ಶರಣಂ ಪ್ರಪದ್ಯೇ | ಓಂ ಪವಿತ್ರ ನಗ್ನಮುಪವಿಸ್ಪೃಸಾಮಹೇ ಏಷಾಂ ನಗ್ನಂ ಏಷಾಂ ಜಾತಂ ಏಷಾಂ
 ವೀರಂ ಸುವೀರಂ.... ಇತ್ಯಾದಿ.

ಅದರಂತೆ ಯಜುರ್ವೇದದಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದೆ,-

ಓಂ ನನೋ ಅರ್ಹತೋ ಋಷಭಾಯ |

ಮತ್ತೆ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದೆ,-

ಓಂ ಋಷಭ ಪವಿತ್ರಂ ಪುರುಷೂತಮಧ್ವಜ್ಞಂ ಯಜ್ಞೇಷು ನಗ್ನಂ ಪರಮಂ ಮಾಹಾಸಂಸ್ಕೃತಂವರಂ ಶತ್ರುಂ
 ಜಯಂತಂ ಪಶುರಿದ್ರವೂಹತಿರಿತಿ ಸ್ವಾಹಾ | ಓಂ ಶ್ರಾತಾರಮಿಂದ್ರಂ ಋಷಭಂ ವದಂತಿ | ಅಮೃತಾರಮಿಂದ್ರಂ
 ಹವೇ ಸುಗುತಂ ಸುಪಾರ್ಶ್ವಮಿಂದ್ರಂ ಹವೇ ಶಕ್ರಮರ್ಚಿತಂ ತದ್ವರ್ಧಮಾನಪುರುಹೂತಮಿಂದ್ರಂ ಮಾಹರಿತಿ
 ಸ್ವಾಹಾ | ಓಂ ನಗ್ನಂ ಸುಧೀರಂ ದಿಗ್ವಾಸಸಂ ಬ್ರಹ್ಮಗರ್ಭ ಸನಾತನಂ ಉಪೈಮಿ ವೀರಂ ಪುರುಷಮರ್ಹಂತಮಾದಿ-
 ತ್ಯವರ್ಣ ತಮಸಃ ಪರಸ್ವಾತ ಸ್ವಾಹಾ | ಓಂ ಸ್ವಸ್ತಿನ್ ಇಂದ್ರೋ ವೃದ್ಧಶ್ರವಾ ಸ್ವಸ್ತಿನಃ ಪೂಷಾ ವಿಶ್ವವೇದಾಃ
 ಸ್ವಸ್ತಿನಸ್ತುಕ್ಲೋ ಅರಿಷ್ಟನೇಮಿ ಸ್ವಸ್ತಿನೋ ಬ್ರಹ್ಮಸೃತಿದರ್ಧಾತು | ದೀರ್ಘಾಯಸ್ತುಯಂವಲಾಯಂವರ್ಷಾ-

ಭಾಷಾತಾಯಂ | ಓಂ ರಕ್ಷ ರಕ್ಷ ಅರಿಷ್ಟನೇಮಿಃ ಸ್ವಾಹಾ ವಾವುದೇವ ಶಾಂತ್ಯರ್ಥಮನಂ ವಿಧೀಯತೇ ಸೋಽ ಸ್ಯಾಕಂ ಅರಿಷ್ಟನೇಮಿಃ ಸ್ವಾಹಾ |¹

ಇಲ್ಲಿ ಜೈನತೀರ್ಥಂಕರರ ಪೂಜಾದಿಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದೆ. ಇದರಿಂದ ಇವರ ನಂತರ ವೇದ ರಚನೆಯಾಗಿರುವಂತೆ ತಿಳಿದುಬರುತ್ತದೆ.

ಈ ಪ್ರಕಾರ ಅನ್ಯಮತದ ಗ್ರಂಥಗಳ ಸಮೀಕ್ಷೆಯಿಂದ ಕೂಡ ಜಿನಮತದ ಉತ್ತಮತೆ ಹಾಗೂ ಪ್ರಾಚೀನತೆಯು ದೃಢವಾಯಿತು. ಮತ್ತು ಜಿನಮತವನ್ನು ನೋಡುವುದರಿಂದ ಅವೆಲ್ಲ ಮತಗಳು ಕಾಲ್ಪನಿಕವಾಗಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತವೆ; ಆದುದರಿಂದ ತಮ್ಮ ಹಿತವನ್ನು ಅಪೇಕ್ಷಿಸುವವರು ಪಕ್ಷಪಾತವನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಕೊಟ್ಟು ನಿಜವಾದ ಜೈನಧರ್ಮವನ್ನು ಅಂಗೀಕಾರ ಮಾಡಬೇಕು.

ಅನ್ಯಮತಗಳಲ್ಲಿ ಪೂರ್ವಾಪರ ವಿರೋಧವು ಕಂಡು ಬರುತ್ತದೆ. ಮೊದಲನೇ ಅವತಾರದಲ್ಲಿ ವೇದದ ಉದ್ಧಾರ ಮಾಡಿ, ಅಲ್ಲಿ ಯಜ್ಞಾದಿಗಳಿಂದ ಹಿಂಸೆಯ ಪೋಷಣೆ ಮಾಡಿ, ಬುದ್ಧಾವತಾರದಲ್ಲಿ ಯಜ್ಞದ ನಿಂದಕನಾಗಿ ಹಿಂಸೆಯ ನಿಷೇಧ ಮಾಡಿದನು. ಋಷಭಾವತಾರದಲ್ಲಿ ವೀತರಾಗ ಸಂಯಮದ ಮಾರ್ಗ ತೋರಿಸಿದರೆ ಕೃಷ್ಣಾವತಾರದಲ್ಲಿ ಪರಸ್ತ್ರೀರವನುಂಥ ವಿಷಯಕಷಾಯಗಳ ಮಾರ್ಗ ತೋರಿಸಿದನು. ಈಗ ಈ ಸಂಸಾರಿಗಳು ಯಾರ ಹೇಳಿಕೆಯಂತೆ ಮಾಡುವುದು? ಯಾರ ಅನುಸಾರ ವರ್ತಿಸುವುದು? ಮತ್ತು ಇವೆಲ್ಲ ಅವತಾರಗಳನ್ನು ಒಂದೆಂದು ತಿಳಿಸಿಕೊಡುತ್ತಾರೆ, ಆದರೆ ಒಂದೇ ಅವತಾರದಲ್ಲಿ ಒಮ್ಮೆ ಒಂದು ಪ್ರಕಾರ ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ ಇನ್ನೊಂದು ಪ್ರಕಾರ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಪ್ರವರ್ತಿಸುತ್ತಾರೆ; ಆದರೆ ಇವನಿಗೆ ಅವರ ಹೇಳಿಕೆಯ ಹಾಗೂ ನಡತೆಯು ಪ್ರತೀತಿಯೂ ಹೇಗೆ ಬರುವುದು?

ಮತ್ತು ಒಮ್ಮೆ ಕ್ರೋಧಾದಿ ಕಷಾಯಗಳ ಹಾಗೂ ವಿಷಯಗಳ ನಿಷೇಧ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಒಮ್ಮೆ ಹೋರಾಟದ ಹಾಗೂ ವಿಷಯ ಸೇವನೆಯ ಉಪದೇಶ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ; ಅದನ್ನು ಪ್ರಾರಬ್ಧವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಕ್ರೋಧಾದಿಗಳಿಲ್ಲದೆ ತಮ್ಮಿಂದ ತಾವೇ ಹೋರಾಟ ಮೊದಲಾದ ಕಾರ್ಯಗಳಾಗುತ್ತಿದ್ದರೆ ಇದನ್ನೂ ಮನ್ನಿಸಬಹುದು, ಆದರೆ ಅವಂತೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ, ಮತ್ತು ಹೋರಾಟಂಥ ಕಾರ್ಯಮಾಡಿದ ಮೇಲೂ ಕ್ರೋಧಾದಿಗಳಾದುವೆಂದು ಮನ್ನಿಸದಿದ್ದರೆ ಅವುಗಳ ನಿಷೇಧ ಮಾಡುವಂಥ ಬೇರೆ ಕ್ರೋಧಾದಿಗಳು ಯಾವುವುಇವೆ? ಆದುದರಿಂದ ಹೀಗಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇದರಲ್ಲಿ ಪೂರ್ವಾಪರ ವಿರೋಧವಿದೆ. ಗೀತೆಯಲ್ಲಿ ವೀತರಾಗತೆ ಹೇಳಿ ಯಂದದ್ದು ಉಪದೇಶ ಮಾಡಿದ, ಆದರೆ ಇದು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ವಿರೋಧವಾಗಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಋಷೀಶ್ವರರಾಗಳಿಂದ ಶಾಪವಿತ್ತಾದನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, ಆದರೆ ಹೀಗೆ ಕ್ರೋಧ ಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ ನಿಂದ್ಯತೆಯು ಹೇಗಾಗಲಿಲ್ಲ? ಇವೇ ಮೊದಲಾದವನ್ನು ತಿಳಿಯಬೇಕು.

ಆದರಂತೆ 'ಅಪ್ರತ್ಯಸ್ಯ ಗತಿನಾಸ್ತಿ' ಎಂದೂ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಮತ್ತು ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಕೂಡ ಹೇಳಿದೆ,-

ಅನೇಕಾನಿ ಸಹಸ್ರಾಣಿಕುಮಾರ ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಣಾಮ್ |
ದಿವಂ ಗತಾನಿ ರಾಜೇಂದ್ರ ಅಕೃತ್ವಾ ಕುಲಸಂತತಿನಾಂ ||೧||

ಇಲ್ಲಿ ಕುಮಾರ ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಗಳಿಗೆ ಸ್ವರ್ಗವಾದುದನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ; ಆದರೆ ಇದು ಪರಸ್ಪರ ವಿರೋಧವಿದೆ. ಆದರಂತೆ 'ಋಷೀಶ್ವರ ಭಾರತ'ದಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದೆ,-

1. ಯಜುರ್ವೇದ ಅ, ೨೫ ಮ. ೧೬ ಅಷ್ಟ ೯೧ ಅ, ೬ ವರ್ಗ ೧

ನುದ್ಯಮಾಂಸಾಶನಂ ರಾತ್ರೌ ಭೋಜನ ಕಂದಭಕ್ಷಣಮ್ |
 ಯೇ ಕುರ್ವಂತಿವ್ಯಥಾಸ್ತೇಷಾಂ ತೀರ್ಥಯಾತ್ರಾ ಜಪಸ್ತಪ್ತಃ ||೧||
 ವೃಥಾ ಏಕಾದಶೀ ಪ್ರೋಕ್ತಾ ವೃಥಾ ಜಾಗರಣಂ ಹರೇಃ |
 ವೃಥಾ ಚ ಸೌಷ್ಕರೀ ಯಾತ್ರಾ ಕೃತ್ಸ್ಯಂ ಚಂದ್ರಾಯಣಂ ವೃಥಾ ||೨||
 ಚಾತುರ್ನಾಸ್ಯೇ ತು ಸಂಸ್ರಾಪ್ತೇ ರಾತ್ರಿ ಭೋಜ್ಯಂ ಕರೋತಿ ಯಃ |
 ತಸ್ಯ ಶುದ್ಧಿರ್ನ ನಿರ್ದೇಶ್ ಚಾಂದ್ರಾಯಣ ಶತೈರಪಿ ||೩||

ಇದರಲ್ಲಿ ಮದ್ಯ-ಮಾಂಸಾದಿಗಳ, ರಾತ್ರಿಭೋಜನದ ಮತ್ತು ವರ್ಷಾಯೋಗದಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷರೂಪದಿಂದ ರಾತ್ರಿ ಭೋಜನದ ಹಾಗೂ ಕಂದಭಲ ಭಕ್ಷಣದ ನಿಷೇಧ ಮಾಡಿದೆ; ಮತ್ತು ಶ್ರೇಷ್ಠ ಪುರುಷರಿಗೆ ಮದ್ಯ ಮಾಂಸಾದಿಗಳ ಸೇವನೆ ಮಾಡಲು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, ವೃತಾದಿಗಳಲ್ಲಿ ರಾತ್ರಿ ಭೋಜನ, ಕಂದಮೂಲ ಭಕ್ಷಣವನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ; ಈ ಪ್ರಕಾರ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ನಿರೂಪಣೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ.

ಹೀಗೆ ಪೂರ್ವಾಪರ ವಿರುದ್ಧವಾದ ಅನೇಕ ವಚನಗಳು ಅನ್ಯಮತದ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಲ್ಲಿವೆ. ಅವಕ್ಕೇನು ಮಾಡುವುದು? ಒಂದೆಡೆ ಪೂರ್ವ ಪರಂಪರೆಯನ್ನು ತಿಳಿದು ವಿಶ್ವಾಸ ಮಾಡಿಸುವ ಸಲುವಾಗಿ ಯಥಾರ್ಥ ಹೇಳಿದ್ದರೆ ಇನ್ನೊಂದೆಡೆ ವಿಷಯಕಷಾಯದ ಪೋಷಣೆ ಮಾಡುವ ಸಲುವಾಗಿ ಅನ್ಯಥಾ ಹೇಳಿದೆ; ಆದ್ದರಿಂದ ಪೂರ್ವಾಪರ ವಿರೋಧವಿದ್ದಲ್ಲಿ ಅವರ ವಚನಗಳನ್ನು ಹೇಗೆ ಪ್ರಮಾಣವೆನ್ನುವುದು?

ಅನ್ಯಮತಗಳಲ್ಲಿ ಕ್ಷಮೆ, ಶೀಲ, ಸಂತೋಷಾದಿಗಳ ಪೋಷಣೆ ಮಾಡುವಂಥ ವಚನಗಳಿವೆ ಅವಂತೂ ಜೈನ ಮತದಲ್ಲಿ ಕಂಡು ಬರುತ್ತವೆ, ಮತ್ತು ವಿಪರೀತ ವಚನಗಳು ಅವರ ಕಾಲ್ಪನಿಕವಿವೆ. ಜಿನಮತದ ಅನುಸಾರ ವಚನಗಳ ವಿಶ್ವಾಸದಿಂದ ಅವರ ವಿಪರೀತ ವಚನಗಳದ್ದೂ ಶ್ರದ್ಧಾದಿಗಳಾಗುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ಅನ್ಯಮತದ ಯಾವುದೇ ಮಾತನ್ನು ಒಳ್ಳೆಯದೆಂದು ತಿಳಿದರೂ ಕೂಡ ಅಲ್ಲಿ ಶ್ರದ್ಧೆ ಮಾಡಬಾರದು. ಹೇಗೆ ವಿಷಮಿಶ್ರಿತ ಭೋಜನವು ಹಿತಕರವಿಲ್ಲ ಹಾಗೆ ಅದನ್ನು ತಿಳಿಯಬೇಕು.

ಮತ್ತು ಯಾವುದೇ ಒಂದು ಉತ್ತಮಧರ್ಮದ ಅಂಗವು ಜಿನಮತದಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರದಿದ್ದರೆ ಮತ್ತು ಅನ್ಯಮತದಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬಂದರೆ ಅಥವಾ ಯಾವುದೇ ಒಂದು ನಿಷಿದ್ಧಧರ್ಮದ ಅಂಗವು ಜಿನಮತದಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬಂದರೆ ಹಾಗೂ ಅನ್ಯತ್ರ ಕಂಡುಬರದಿದ್ದರೆ ಅನ್ಯಮತದ ಆದರ ಮಾಡಿರಿ; ಆದರೆ ಹೀಗೆಂದೂ ಆಗುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಸರ್ವಜ್ಞರ ಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿ ಯಾವುದೂ ಅಗೋಚರವಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಅನ್ಯಮತದ ಶ್ರದ್ಧಾದಿಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಕೊಟ್ಟು ಜಿನಮತದಲ್ಲಿ ದೃಢವಾದ ಶ್ರದ್ಧೆಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು.

ಶ್ವೇತಾಂಬರಮತ ವಿಚಾರ

ಕಾಲದೋಷದಿಂದ ಕಷಾಯಯುಕ್ತ ಜೀವರಗಳಿಂದ ಜಿನಮತದಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಕಾಲ್ಪನಿಕ ರಚನೆ ಮಾಡಿದ್ದಾಗೆ, ಅದನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ-

ಶ್ವೇತಾಂಬರಮತದವನೋರ್ವನು ಸೂತ್ರ ರಚಿಸಿದರೆ ಅವನ್ನು ಗಣಧರ ರಚಿತವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, ಆದರೆ ಗಣಧರರು ರಚಿಸಿದ ಆಚಾರಾಂಗಾದಿಗಳು ವರ್ತಮಾನದಲ್ಲಿ ನಿವುಗೆ ಕಂಡುಬರುತ್ತಿರುವಷ್ಟೇ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ರಚಿಸಿದ್ದರೋ ಅಥವಾ ಅಧಿಕ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ರಚಿಸಿದ್ದರೋ? ಒಂದು ವೇಳೆ ಇಷ್ಟೇ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ರಚಿಸಿದ್ದರೆ ನಿಮ್ಮ

ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಆಚಾರಾಂಗ ಮೊದಲಾದ ಪದಗಳ ಪ್ರಮಾಣವು ಹದಿನೆಂಟು ಸಾವಿರ ಮೊದಲಾಗಿ ಹೇಳಿದೆ, ಆದರೆ ಅವುಗಳ ವಿಧಿ ಹೊಂದಾಣಿಕೆ ಮಾಡಿಕೊಡಿದಿರಿ.

ಪದದ ಪ್ರಮಾಣವೇನು? ವಿಭಕ್ತಿಯ ಕೊನೆಯನ್ನು ಪದವೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಹೇಳಲಾದ ಪ್ರಮಾಣದಿಂದ ಅಧಿಕಪದಗಳಾಗುವವು ಮತ್ತು ಪ್ರಮಾಣ ಪದವೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಆ ಒಂದು ಪದಕ್ಕೆ ಸಾಧಿಕ ಎಂದರೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೆಚ್ಚು ಐವತ್ತೊಂದು ಕೋಟಿ ಶ್ಲೋಕಗಳಿವೆ. ಆದರೆ ಇವೆಂತೂ ತೀರ ಚಿಕ್ಕಶಾಸ್ತ್ರಗಳಿರುವುದರಿಂದ ಹೊಂದಿಕೆಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಮತ್ತು ಆಚಾರಾಂಗಗಳಿಗಿಂತ ದಶವೈತಾಲಿಕಗಳ ಪ್ರಮಾಣವನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಹೇಳಿದೆ, ಆದರೆ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಅಧಿಕವಿವೆ, ಅದರಿಂದ ಇದು ಹೇಗೆ ಸಂಭವಿಸುತ್ತದೆ?

‘ಆಚಾರಾಂಗ ಮೊದಲಾದವು ದೊಡ್ಡವಿದ್ದವು; ಕಾಲದೋಷವನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಅವುಗಳೊಳಗಿಂದ ಅದಷ್ಟೋ ಸೂತ್ರಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕಿ ಈ ಶಾಸ್ತ್ರ ರಚಿಸಿದ್ದಾರೆ’ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಆದರೆ ತುಂಡು ಗ್ರಂಥವು ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲೇ ಪ್ರಮಾಣವಿಲ್ಲ. ಮತ್ತು ದೊಡ್ಡ ಗ್ರಂಥ ರಚಿಸಿದರೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ವರ್ಣನೆಯನ್ನು ವಿಸ್ತಾರದೊಡನೆ ಮಾಡಬೇಕು ಹಾಗೂ ಚಿಕ್ಕ ಗ್ರಂಥ ರಚಿಸಿದರೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತ ವರ್ಣನೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ನಿಯಮವಿದೆ, ಅದರಿಂದ ಸಂಬಂಧವು ಕಡಿದುಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಯಾವುದೇ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಗ್ರಂಥದೊಳಗಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಥನವನ್ನು ತೆಗೆದು ಹಾಕಿದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಸಂಬಂಧದ ಹೊಂದಾಣಿಕೆಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ-ಕಥನದ ಅನುಕ್ರಮವು ಮುರಿದು ಬೀಳುವುದು. ಆದರೆ ನಿಮ್ಮ ಸೂತ್ರಗಳೆಲ್ಲಂತೂ ಕಥನಾದಿಗಳ ಸಂಬಂಧ ಕೂಡ ಹೊಂದಾಣಿಕೆಯಾಗುತ್ತಿರುವುದು ಕಂಡು ಬರುತ್ತದೆ-ತುಂಡುತನವು ಕಂಡುಬರುವುದಿಲ್ಲ.

ಅನ್ಯಕವಿಗಳಿಗಿಂತ ಗಣಧರರ ಬುದ್ಧಿಯೆಂತೂ ಅಧಿಕವಿರಬೇಕು, ಅವರು ರಚಿಸಿದ ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ ಕಡಿಮೆ ಶಬ್ದಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಅರ್ಥವು ಇರಲೇಬೇಕು; ಆದರೆ ಅನ್ಯಕವಿಗಳಂತೆ ಕೂಡ ಗಂಭೀರತೆಯಿಲ್ಲ.

ಇನ್ನು ಗ್ರಂಥ ರಚಿಸುವವನು ತನ್ನ ಹೆಸರನ್ನು ‘ಇಂಥವನು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ’ ಎಂದು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ, ‘ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ’ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ; ಆದರೆ ನಿಮ್ಮ ಸೂತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ‘ಎಲೈ ಗೌತಮನೇ!’ ‘ಗೌತಮರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ’ ಎಂದು ವಚನಗಳಿವೆ. ಆದರೆ ಇಂಥ ವಚನಗಳೆಂತೂ ಕರ್ತೃವು ಬೇರೆ ಇದ್ದಾಗಲೇ ಸಂಭವಿಸುತ್ತವೆ. ಆದುದರಿಂದ ಈ ಸೂತ್ರಗಳು ಗಣಧರಕೃತವಲ್ಲ, ಬೇರೆಯವರು ರಚಿಸಿದವುಗಳಿವೆ. ಗಣಧರರ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಕಲ್ಪಿತ-ರಚನೆಯನ್ನು ಪ್ರಮಾಣ ಮಾಡಿಸಲಪೇಕ್ಷಿಸುತ್ತಾರೆ, ಆದರೆ ವಿವೇಕಿಗಳೆಂತೂ ಪರೀಕ್ಷೆಮಾಡಿ ಮನ್ನಿಸುತ್ತಾರೆ, ಹೇಳಿದೆಯೆಂದು ಮನ್ನಿಸುವುದಿಲ್ಲ.

ಗಣಧರರ ಸೂತ್ರಗಳಿಗನುಸರಿಸಿ ಕೆಲವರು ದಶಪೂರ್ವಧಾರಿಗಳಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಅವರು ಈ ಸೂತ್ರಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ನವೀನ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿದ್ದಾರೆಂದ ಮೇಲೆ ಹೊಸ ಹೆಸರನ್ನಿಡಬೇಕಿತ್ತು, ಅಂಗಳ ಹೆಸರನ್ನು ಏತಕ್ಕಾಗಿ ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ? ಇದು ಒಬ್ಬ ದೊಡ್ಡ ಶ್ರೀಮಂತನ ಮಂಡಿಯ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಶ್ರೀಮಂತಿಕೆಯನ್ನು ಪ್ರಕಟಪಡಿಸಿದಂಥ ಕಾರ್ಯವಾಯಿತು. ನಿಜವಾಗಿಯೆಂತೂ ದಿಗಂಬರರಲ್ಲಿ ಯಾವ ಪ್ರಕಾರ ಗ್ರಂಥಗಳಿಗೆ ಬೇರೆ ಹೆಸರನ್ನಿಟ್ಟು ಪೂರ್ವ ಗ್ರಂಥಗಳ ಅನುಸಾರವೆಂದು ಹೇಳಿದೆ; ಅದೇ ಪ್ರಕಾರ ಹೇಳುವುದು ಯೋಗ್ಯವಿತ್ತು. ಅಂಗಳ ಹೆಸರನ್ನಿಟ್ಟು ಗಣಧರ ಕೃತವೆಂಬ ಭ್ರಾಂತಿಯನ್ನು ಏತಕ್ಕಾಗಿ ಉತ್ಪನ್ನ ಮಾಡಿದೆ? ಆದುದರಿಂದ ಗಣಧರರ ಪೂರ್ವಧಾರಿಗಳ ವಚನಗಳೆಲ್ಲ. ಮತ್ತು ಈ ಸೂತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವಸವಿಡುವುದರ ಸಲುವಾಗಿ ಆ ಜಿನಮತದ ಅನುಸಾರವಿರುವ ಕಥನವೆಂತೂ ಸತ್ಯವಿದೆ, ದಿಗಂಬರರು ಕೂಡ ಅದೇ ಪ್ರಕಾರ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ಇನ್ನು ಆ ಕಾಲ್ಪನಿಕ ರಚನೆ ಮಾಡಿರುವಲ್ಲಿ ಪೂರ್ವಾಪರ ವಿರೋಧತೆ ಹಾಗೂ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಾದಿ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ವಿರೋಧತೆಯು ಕಂಡು ಬರುತ್ತದೆ ಅದನ್ನೇ ತಿಳಿಸಿಕೊಡುತ್ತಾರೆ.

ಅನ್ಯಲಿಂಗದಿಂದ ಮುಕ್ತಿಯ ನಿಷೇಧ

ಅನ್ಯಲಿಂಗ, ಗೃಹಸ್ಥ, ಸ್ತ್ರೀ, ಚಾಂಡಾಲ ಮೊದಲಾದ ಶೂದ್ರರಿಗೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಮೋಕ್ಷದ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾಗುತ್ತದೆಂದು ವನ್ನಿಸುತ್ತಾರೆ, ಆದರೆ ಅದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಸಮ್ಯಗ್ದರ್ಶನ-ಜ್ಞಾನ-ಚಾರಿತ್ರಗಳ ಏಕತೆಯು ಮೋಕ್ಷ ಮಾರ್ಗವಿದೆ. ಆದರೆ ಆ ಸಮ್ಯಗ್ದರ್ಶನದ ಸ್ವರೂಪವನ್ನಂತೂ ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ,-

ಅರಹಂತೋ ಮಹಾದೇವೋ ಜಾನಜ್ಜೀವಂ ಸುಸಾಹಸೋ ಗುರುಣೋ |
ಜಿಣಪಣ್ಣತ್ತಂ ತತ್ತಂ ಏ ಸಮತ್ತಂ ಮಏ ಗೃಹಿಯಂ ||೧||

ಅನ್ಯಲಿಂಗಿಗೆ ಅರಹಂತದೇವ, ಸಾಧು, ಗುರು, ಜಿನಪ್ರಣೀತ ತತ್ತ್ವಗಳನ್ನು ವನ್ನಿಸುವುದು ಹೇಗೆ ಸಂಭವವಿದೆ? ಸಮ್ಯಕ್ತ್ವವೇ ಆಗದಿದ್ದರೆ ಮೋಕ್ಷವು ಹೇಗಾಗುವುದು ?

ಅಂತರಂಗದಲ್ಲಿ ಶ್ರದ್ಧೆಯಿರುವುದರಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಸಮ್ಯಕ್ತ್ವವಾಗುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು; ಆದರೆ ವಿಪರೀತ ಲಿಂಗಧಾರಕರ ಪ್ರಶಂಸೆ ಮಾಡಿದರೂ ಕೂಡ ಸಮ್ಯಕ್ತ್ವಕ್ಕೆ ಅತಿಚಾರ ತಗಲುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳಿದೆಯೆಂದ ಮೇಲೆ ನಿಜವಾದ ಶ್ರದ್ಧೆಯಾದ ನಂತರ ತಾವು ವಿಪರೀತಲಿಂಗದ ಧಾರಕರಾಗಿ ಹೇಗೆ ಉಳಿಯುವಿರಿ? ಶ್ರದ್ಧೆಯಾದನಂತರ ಮಹಾ ವ್ರತಗಳನ್ನು ಸ್ವೀಕಾರ ಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ ಸಮ್ಯಕ್ಚಾರಿತ್ರವಾಗುತ್ತದೆ, ಅದು ಅನ್ಯಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಹೇಗಾಗುವುದು? ಅನ್ಯಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಸಮ್ಯಕ್ಚಾರಿತ್ರವಾಗುತ್ತಿದ್ದರೆ ಜೈನಲಿಂಗವು ಅನ್ಯಲಿಂಗದ ಸಮಾನವಾಯಿತು, ಆದುದರಿಂದ ಅನ್ಯಲಿಂಗಿಗೆ ಮೋಕ್ಷವಾಗುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳುವುದು ಮಿಥ್ಯೆಯಿದೆ.

ಗೃಹಸ್ಥ ಮುಕ್ತಿಯ ನಿಷೇಧ

ಗೃಹಸ್ಥನಿಗೆ ಮೋಕ್ಷವಾಗುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ; ಆದರೆ ಹಿಂಸೆ ಮೊದಲಾದ ಸಮಸ್ತ ಸಾವದ್ಯಯೋಗದ ತ್ಯಾಗ ಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ ಸಮ್ಯಕ್ಚಾರಿತ್ರವಾಗುತ್ತದೆ, ಆಗ ಸಮಸ್ತ ಸಾವದ್ಯಯೋಗದ ತ್ಯಾಗ ಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ ಗೃಹಸ್ಥಾವಸ್ಥೆಯು ಹೇಗೆ ಸಂಭವವಿದೆ ? ಅಂತರಂಗದಲ್ಲಿ ತ್ಯಾಗವಾಗಿದೆಯೆನ್ನಬಹುದು, ಆದರೆ ಇಲ್ಲಿಯಂತೂ ಮೂರೂಯೋಗಗಳಿಂದ ತ್ಯಾಗ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಎಂದ ಮೇಲೆ ತ್ಯಾಗವು ಕಾಯದಿಂದ ಹೇಗಾಯಿತು ? ಮತ್ತು ಬಾಹ್ಯಪರಿಗ್ರಹಗಳನ್ನು ಟಿಕ್ಕೊಂಡರೂ ಮಹಾವ್ರತಗಳಾಗುತ್ತವೆಂದರೆ ಮಹಾವ್ರತಗಳೆಲ್ಲಂತೂ ಬಾಹ್ಯ ತ್ಯಾಗ ಮಾಡುವುದರದೇ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ತ್ಯಾಗಮಾಡಿದಲ್ಲದೆ ಮಹಾವ್ರತಗಳಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಮಹಾವ್ರತಗಳಿಲ್ಲದೆ ಆರನೆಯ ಗುಣಸ್ಥಾನವಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದ ಬಳಿಕ ಮೋಕ್ಷ ಹೇಗಾಗುವುದು ? ಆದುದರಿಂದ ಗೃಹಸ್ಥನಿಗೆ ಮೋಕ್ಷವಾಗುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳುವುದು ಮಿಥ್ಯಾವಚನವಿದೆ.

ಸ್ತ್ರೀಮುಕ್ತಿಯ ನಿಷೇಧ

ಸ್ತ್ರೀಯರಿಗೆ ಮೋಕ್ಷವಾಗುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ; ಆದರೆ ಏಳನೆಯ ನರಕಗಮನ ಯೋಗ್ಯವಾದ ಪಾಪವು ಆಗದವರಿಂದ ಮೋಕ್ಷದ ಕಾರಣವಾದ ಶುದ್ಧಭಾವವು ಹೇಗಾಗುವುದು? ಏಕೆಂದರೆ ದೃಢಭಾವವಿರುವವನೇ ಉತ್ಕೃಷ್ಟ ಪಾಪ ಹಾಗೂ ಧರ್ಮವನ್ನು ಉತ್ಪನ್ನ ಮಾಡುವ ಸಾಧ್ಯತೆಯಿದೆ. ಮತ್ತು ಸ್ತ್ರೀಯರಿಗೆ ಏಕಾಂತದಲ್ಲಿದ್ದು ನಿಶ್ಚಂಕತೆಯಿಂದ ಧ್ಯಾನ ಧರಿಸುವುದು ಮತ್ತು ಎಲ್ಲ ಪರಿಗ್ರಹಗಳ ತ್ಯಾಗಮಾಡುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.

ಒಂದು ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಪುರುಷವೇದ, ಸ್ತ್ರೀವೇದ ಮತ್ತು ನಪುಂಸಕ ವೇದಗಳಿಗೆ ಸಿದ್ಧಿಯಾಗುತ್ತದೆಂದು ಸಿಟ್ಟಾಂತ

ದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವುದರಿಂದ ಸ್ತ್ರೀಗೆ ಮೋಕ್ಷವನ್ನು ಮನ್ನಿಸುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಆದರೆ ಇಲ್ಲಿ ಅದು ಭಾವವೇದಿಯದೆಯೋ ಅಥವಾ ದ್ರವ್ಯವೇದಿಯದೆಯೋ? ಭಾವವೇದಿಯಿದ್ದರೆ ನಾವುಕೂಡ ಮನ್ನಿಸುತ್ತೇವೆ; ದ್ರವ್ಯವೇದಿಯಿದ್ದರೆ ಪುಂವೇದ-ಸ್ತ್ರೀವೇದಗಳಂತೂ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಪ್ರಚುರವಿದ್ದುದು ಕಂಡು ಬರುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ನಪುಂಸಕವಂತೂ ಎಲ್ಲೋ ವಿರಳವಾಗಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತವೆ; ಎಂದ ಬಳಿಕ ಒಂದು ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಮೋಕ್ಷಕ್ಕೆ ಹೋಗುವಂಥ ಇಷ್ಟೊಂದು ನಪುಂಸಕರು ಹೇಗೆ ಸಂಭವವಿದೆ? ಆದುದರಿಂದ ದ್ರವ್ಯವೇದದ ಅಪೇಕ್ಷೆಯಿಂದ ಕಥನವು ಸಿದ್ಧಿಸುವುದಿಲ್ಲ.

ಮತ್ತು ಒಂಭತ್ತನೆಯ ಗುಣಸ್ಥಾನದವರೆಗೆ ವೇದವನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಅದು ಭಾವವೇದದ ಅಪೇಕ್ಷೆಯಿಂದಲೇ ಕಥನವಿದೆ. ದ್ರವ್ಯವೇದದ ಅಪೇಕ್ಷೆಯಿಂದಿದ್ದರೆ ಹದಿನಾಲ್ಕನೆಯ ಗುಣಸ್ಥಾನದವರೆಗೆ ವೇದದ ಸದ್ಭಾವವನ್ನು ಹೇಳುವ ಸಂಭವವಿರುವುದು.

ಆದುದರಿಂದ ಸ್ತ್ರೀಗೆ ಮೋಕ್ಷವಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳುವುದು ಮಿಥ್ಯೆಯಿದೆ.

ಶೂದ್ರನುಕ್ತಿಯ ನಿಷೇಧ

ಅದರಂತೆ ಶೂದ್ರರಿಗೆ ಮೋಕ್ಷ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ; ಆದರೆ ಚಾಂಡಾಲ ಮೊದಲಾದವರಿಗೆ ಗೃಹಸ್ಥರು ಸನ್ಮಾನಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ದಾನಾದಿಗಳನ್ನು ಹೇಗೆ ಕೊಡುವುದು? ಇದು ಲೋಕವಿರಂದ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ನೀಚಕುಲದವರಿಗೆ ಉತ್ತಮ ಪರಿಣಾಮಗಳಾಗುವ ಸಾಧ್ಯತೆಯಿಲ್ಲ. ನೀಚಗೋತ್ರಕರ್ಮದ ಉದಯವಂತೂ ಐದನೆಯ ಗುಣಸ್ಥಾನದವರೆಗೇನೇ ಇದೆ; ಮೇಲಿನ ಗುಣಸ್ಥಾನಗಳನ್ನು ಹತ್ತದೆ ಮೋಕ್ಷ ಹೇಗಾಗುವುದು? ಸಂಯಮಧಾರಣ ಮಾಡಿದ ನಂತರ ಅವನಿಗೆ ಉಚ್ಚಗೋತ್ರದ ಉದಯ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆಂದರೆ ಸಂಯಮಧಾರಣ ಮಾಡುವ ಅಥವಾ ಮಾಡದಿರುವ ಅಪೇಕ್ಷೆಯಿಂದ ಉಚ್ಚ-ನೀಚಗೋತ್ರದ ಉದಯವೆಂದಾಯಿತು. ಹೀಗಾಗುವುದರಿಂದ ಅಸಂಯಮಿ ಪನುಷ್ಕ, ತೀರ್ಥಂಕರ, ಕ್ಷತ್ರಿಯ ಮೊದಲಾದವರಿಗೂ ನೀಚಗೋತ್ರದ ಉದಯವು ನಿಶ್ಚಯವಾಗುವುದು. ಅವರಿಗೆ ಕುಲದ ಅಪೇಕ್ಷೆಯಿಂದಲೇ ಉಚ್ಚಗೋತ್ರದ ಉದಯ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಚಾಂಡಾಲ ಮೊದಲಾದವರಿಗೂ ಕುಲದ ಅಪೇಕ್ಷೆಯಿಂದಲೇ ನೀಚಗೋತ್ರದ ಉದಯ ಹೇಳು. ಆದರೆ ಸದ್ಭಾವವನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಸೂತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಐದನೆಯ ಗುಣಸ್ಥಾನದವರೆಗೇನೇ ಹೇಳಿದೆ. ಅದನ್ನು ಕಲ್ಪನೆಯಿಂದ ಹೇಳುವಲ್ಲಿ ಪೂರ್ವಾಪರ ವಿರೋಧವು ಬಂದೇ ಬರುವುದು; ಆದುದರಿಂದ ಶೂದ್ರರಿಗೆ ಮೋಕ್ಷವಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳುವುದು ಮಿಥ್ಯೆಯಿದೆ.

ಈ ಪ್ರಕಾರ ಅವರು ಎಲ್ಲರಿಗೆ ಮೋಕ್ಷದ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾಗುವುದೆಂದು ಹೇಳಿರುವುದರ ಪ್ರಯೋಜನವೆಂದರೆ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಒಳ್ಳೆಯವರೆಂದು ಮನ್ನಿಸುವುದು, ಮೋಕ್ಷದ ಲಾಲಸೆ ತೋರುವುದು ಮತ್ತು ತಮ್ಮ ಕಾಲ್ಪನಿಕ ಮತದ ಪ್ರವೃತ್ತಿ ಮಾಡುವುದಿದೆ. ಆದರೆ ವಿಚಾರ ಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ ಎಲ್ಲವೂ ಮಿಥ್ಯೆಯಾಗಿ ಭಾಸವಾಗುತ್ತದೆ.

ಅಭೇರಾಗಳ ನಿರಾಕರಣೆ

ಮತ್ತು ಅವರ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಲ್ಲಿ 'ಅಭೇರಾ' ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, ಅವು ಹುಂಡಾವಸರ್ಪಿಣಿಯ ನಿಮಿತ್ತದಿಂದಾಗಿದ್ದು ಅವನ್ನು ಕೆಣಕಬಾರದೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಕಾಲದೋಷದಿಂದ ಅದೆಷ್ಟೋ ಘಟನೆಗಳಾಗುತ್ತಿದ್ದರೂ ಪ್ರಮಾಣವಿರದ್ದವಾಗಿಯಂತೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಒಂದು ವೇಳೆ ಪ್ರಮಾಣವಿರದ್ದವಾದರೆ ಆಕಾಶದ ಹೂವು, ಕತ್ತೆಯಕೋಡು ಇತ್ಯಾದಿಗಳು ಕೂಡ ಆಗುವವು, ಆದರೆ ಅದು ಸಂಭವವಿಲ್ಲ. ಅವರು ಹೇಳುತ್ತಿರುವ ಅಭೇರಾಗಳು ಪ್ರಮಾಣವಿರದ್ದವಿವೆ ಹೇಗೆಂಬುದನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ವರ್ಧಮಾನ ಜಿನರು ಕೆಲಕಾಲ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಸ್ತ್ರೀಯ ಗರ್ಭದಲ್ಲಿದ್ದು ನಂತರ ಕ್ಷತ್ರಿಯ ಸ್ತ್ರೀ ಗರ್ಭದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದರೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಒಬ್ಬಳ ಗರ್ಭವನ್ನು ಇನ್ನೊಬ್ಬಳ ಗರ್ಭಕ್ಕೆ ವರ್ಗಾಯಿಸಿದ್ದು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಕಂಡುಬರುವುದಿಲ್ಲ, ಅನುಮಾನದಲ್ಲೂ ಬರುವುದಿಲ್ಲ, ಮತ್ತು ತೀರ್ಥಂಕರರಿಗಾಯಿತೆಂದರೆ ಗರ್ಭ ಕಲ್ಯಾಣವು ಒಬ್ಬರ ಮನೆಯಲ್ಲಾಯಿತು, ಜನ್ಮ ಕಲ್ಯಾಣವು ಒಬ್ಬರ ಮನೆಯಲ್ಲಾಯಿತು. ರತ್ನವೃಷ್ಟಿ ಮೊದಲಾದವು ಕೆಲವು ದಿವಸ ಒಬ್ಬರ ಮನೆಯಲ್ಲಾದರೆ ಕೆಲವು ದಿವಸ ಇನ್ನೊಬ್ಬರ ಮನೆಯಲ್ಲಾದವು. ಒಬ್ಬಳು ಹದಿನಾರುಕನಸು ಕಂಡರೆ ಇನ್ನೊಬ್ಬಳಿಗೆ ಪುತ್ರಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾಯಿತು, ಇತ್ಯಾದಿ ಅಸಂಭವಗಳು ಕಂಡುಬರುತ್ತವೆ. ತಾಯಂದಿರು ಇಬ್ಬರಾದರೆ ತಂದೆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನೊಬ್ಬನೇ ಉಳಿದನು. ಜನ್ಮಕಲ್ಯಾಣಾದಿಗಳಲ್ಲಿ ಅವನ ಸನ್ಮಾನ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ, ಅನ್ಯ ಕಾಲ್ಪನಿಕ ತಂದೆಯ ಸನ್ಮಾನ ಮಾಡಲಾಯಿತು. ಹೀಗೆ ತೀರ್ಥಂಕರರಿಗೆ ಇಬ್ಬರು ತಂದೆಯರನ್ನು ಹೇಳುವುದು ತೀರ ವಿಪರೀತವಾಗಿ ಕಂಡು ಬರುತ್ತದೆ, ಸರ್ವೋತ್ಕೃಷ್ಟ ಪದವನ್ನು ಧರಿಸುವವರ ಸಲುವಾಗಿ ಇಂಥ ವಚನಗಳನ್ನು ಕೇಳುವುದು ಕೂಡ ಯೋಗ್ಯವಿಲ್ಲ.

ತೀರ್ಥಂಕರರ ಅವಸ್ಥೆಯೇ ಹೀಗಾಯಿತೆಂದರೆ ಎಲ್ಲೆಡೆಗೂ ಒಬ್ಬಳ ಗರ್ಭವನ್ನು ಇನ್ನೊಬ್ಬಳ ಗರ್ಭದಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟು ಬಿಡುವುದು ನಿಶ್ಚಯವಾಗುವುದು. ವೈಷ್ಣವರು ಹೇಗೆ ಅನೇಕ ಪ್ರಕಾರದಿಂದ ಮಕ್ಕಳ ಉತ್ಪತ್ತಿಯಾದುದನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಹಾಗೆಯೇ ಈ ಕಾರ್ಯವಾಯಿತು. ಆದರೆ ಇಂಥ ನಿಶ್ಚಯ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹೀಗಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದ ಮೇಲೆ ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹೇಗಾಗುವ ಸಂಭವವಿದೆ ? ಅದುದರಿಂದ ಇದು ಅಸತ್ಯವಿದೆ.

ಅಲ್ಲದೆ ಮಲ್ಲಿನಾಥ ತೀರ್ಥಂಕರರನ್ನು ಕನ್ಯೆಯೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಮುನಿ, ದೇವಾದಿಕರ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ತ್ರೀಯ ಉಪಸ್ಥಿತಿ ಮಾಡುವುದು, ಉಪದೇಶ ಕೊಡುವುದು ಸಂಭವವಿಲ್ಲ; ಮತ್ತು ಸ್ತ್ರೀಪಯರ್ಣಿಯವು ಹೀನವಿದ್ದು ಅದು ಉತ್ಕೃಷ್ಟ ತೀರ್ಥಂಕರ ಪದವೀಧಾರಕವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇನ್ನು ತೀರ್ಥಂಕರರಿಗೆ ನಗ್ನಲಿಂಗವನ್ನೇ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, ಆದರೆ ಸ್ತ್ರೀಗೆ ನಗ್ನತೆಯು ಸಂಭವಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಹೀಗೆ ವಿಚಾರ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಎಲ್ಲವೂ ಅಸಂಭವವಾಗಿ ತೋರುತ್ತವೆ.

ಅದರಂತೆ ಹರಿಕ್ಷೇತ್ರದ ಭೋಗ ಭೂಮಿಜರು ನರಕಕ್ಕೆ ಹೋದುದನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಬಂಧ ವರ್ಣನೆ ಯಲ್ಲಂತೂ ಭೋಗಭೂಮಿಜರಿಗೆ ದೇವಗತಿ, ದೇವಾಯುವಿನ ಬಂಧವನ್ನೇ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, ನರಕದಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ಹೋದರು ? ಸಿದ್ಧಾಂತದಲ್ಲಂತೂ ಅನಂತಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಘಟನೆಗಳನ್ನೂ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಹೇಗೆಂದರೆ ಮೂರನೆಯ ನರಕದವರೆಗೆ ತೀರ್ಥಂಕರ ಪ್ರಕೃತಿಯು ಸತ್ಯ ಹೇಳಿದೆ, ಭೋಗ ಭೂಮಿಜನಿಗೆ ನರಕಾಯುಗತಿಯ ಬಂಧ ಹೇಳಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಕೇವಲಿಗಳಂತೂ ಮರೆಯುವುದಿಲ್ಲ; ಅದುದರಿಂದ ಇದು ಅಸತ್ಯವಿದೆ.

ಈ ಪ್ರಕಾರ ಎಲ್ಲ ಅಭೇರಾಗಳು ಅಸಂಭವವೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು.

ಮತ್ತು ಇವನ್ನು ಕಿಣಕಬಾರದೆಂದು ಅವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ; ಆದರೆ ಸುಳ್ಳು ಹೇಳುವವರು ಇದೇ ಪ್ರಕಾರ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ದಿಗಂಬರರಲ್ಲಿ ಯಾವ ಪ್ರಕಾರ ತೀರ್ಥಂಕರರಿಗೆ ಪುತ್ರಿ, ಚಕ್ರವರ್ತಿಯ ಪಾನಭಂಗ ಮೊದಲಾದ ಕಾರ್ಯಗಳು ಕಾಲದೋಷದಿಂದ ಆದುವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅದೇ ಪ್ರಕಾರ ಇವೂ ಆದುವೆಂದು ಹೇಳುವರು. ಆದರೆ ಈ ಕಾರ್ಯಗಳಂತೂ ಪ್ರಮಾಣವಿರುದ್ಧವಿಲ್ಲ ಅನ್ಯರಿಗೆ ಆಗುತ್ತಿದ್ದವು ಅವು ಮಹಾಪುರುಷರಿಗೂ ಆಗಿವೆ; ಅದರಿಂದ ಕಾಲದೋಷವೆಂದು ಹೇಳಿದೆ. ಗರ್ಭಾವತರಣ ಮೊದಲಾದ ಕಾರ್ಯಗಳು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ-ಅನುಮಾನಗಳಿಂದ ವಿರುದ್ಧವಿವೆ, ಅವುಗಳ ಆಗುವಿಕೆಯು ಹೇಗೆ ಸಂಭವವಿದೆ ?

ಉಳಿದ ಅದೆಷ್ಟೋ ಕಥನಗಳನ್ನೂ ಪ್ರಮಾಣವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಸರ್ವಾರ್ಥಸಿದ್ಧಿಯ ದೇವಗಳ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದಲೇ ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಕೇವಲೀ ಭಗವಂತರು ಮನಸ್ಸಿನಿಂದಲೇ ಉತ್ತರ ಕೊಡುತ್ತಾರೆಂದೂ

ಹೇಳುತ್ತಾರೆ; ಆದರೆ ಸಾಮಾನ್ಯ ಜೀವಿಯ ಮನಸ್ಸಿನ ಮಾತನ್ನು ಮನಃಪರ್ಯಾಯ ಜ್ಞಾನಿಯಲ್ಲದೆ ತಿಳಿಯುವ ಸಾಧ್ಯತೆಯಿಲ್ಲವೆಂದ ಮೇಲೆ ಕೇವಲಿಯ ಮನಸ್ಸಿನ ಮಾತನ್ನು ಸರ್ವಾರ್ಥಾಸಿದ್ಧಿಯ ದೇವರು ಹೇಗೆ ತಿಳಿಯುವರು ? ಕೇವಲಿಗಂತೂ ಭಾವಮನಸ್ಸಿನ ಅಭಾವವಿದೆ, ದ್ರವ್ಯಮನಸ್ಸು, ಜಡ-ಆಕಾರ ಮಾತ್ರವಿದೆ, ಉತ್ತರವನ್ನಾರೂ ಕೊಟ್ಟಿರು ? ಅದುದರಿಂದ ಇದು ಅಸತ್ಯವಿದೆ.

ಈ ಪ್ರಕಾರ ಅನೇಕ ಪ್ರಮಾಣವಿರದ್ದ ಕಥನ ಮಾಡಿರುವುದರಿಂದ ಅವರ ಆಗಮಗಳು ಶಾಲ್ವನಿಕವಿವೆಯೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು,

ಶ್ವೇತಾಂಬರಮತ ಕಥಿತ ದೇವ-ಗುರು-ಧರ್ಮಗಳ ಅನ್ಯಥಾಸ್ವರೂಪ

ಆ ಶ್ವೇತಾಂಬರ ಮತದವರು ದೇವ-ಗುರು-ಧರ್ಮಗಳ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ವಿಪರೀತವಾಗಿ ನಿರೂಪಣೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ.

ದೇವರ ಅನ್ಯಥಾ ಸ್ವರೂಪ

ಕೇವಲಿಗಳಿಗೆ ಕ್ಷುಧಾದಿ ದೋಷಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಇದು ದೇವರ ವಿಕೃತ ಸ್ವರೂಪವಿದೆ, ಏಕೆಂದರೆ ಕ್ಷುಧಾದಿ ದೋಷಗಳಿರುವುದರಿಂದ ಆಕಾಲತೆಯಾಗುವುದು ಆಗ ಅನಂತ ಸುಖವು ಹೇಗೆ ಸಿದ್ಧವಾಗುವುದು ? ಶರೀರಕ್ಕೆ ಕ್ಷುಧೆಯಾಗುತ್ತದೆ ಅತ್ಮನು ತದ್ರೂಪನಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುವರು; ಆದರೆ ಕ್ಷುಧಾದಿಗಳ ಉಪಾಯವೆಂದು ಆಹಾರ ಗ್ರಹಣ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತದೆಯೆಂದೇಕೆ ಹೇಳುವಿರಿ ? ಕ್ಷುಧಾದಿಗಳಿಂದ ಪೀಡಿತವಾದಾಗಲೇ ಆಹಾರ ಗ್ರಹಣ ಮಾಡುವುದು. ಯಾವ ಪ್ರಕಾರ ಕರ್ಮೋದಯದಿಂದ ವಿಹಾರವಾಗುತ್ತದೆ ಅದೇ ಪ್ರಕಾರ ಆಹಾರ ಗ್ರಹಣವಾಗುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳುವರು. ಆದರೆ ವಿಹಾರವಂತೂ ವಿಹಾಯೋಗತಿ ಪ್ರಕೃತಿಯ ಉದಯದಿಂದಾಗುತ್ತದೆ ಅದು ಪೀಡೆಯ ಉಪಾಯವಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಅದು ಇಚ್ಛೆಯಿಲ್ಲದೆಯೂ ಕೆಲವು ಜೀವಗಳಿಗೆ ಆಗುತ್ತಿರುವುದು ಕಂಡು ಬರುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಆಹಾರವು ಪ್ರಕೃತಿಯ ಉದಯದಿಂದಿಲ್ಲ, ಕ್ಷುಧೆಯಿಂದ ಪೀಡಿತವಾದಾಗಲೇ ಗ್ರಹಣವಾಗುತ್ತದೆ. ಅತ್ಮನು ಪವನಕ್ಕೆ ಪ್ರೇರಣೆಯಿತ್ತಾಗಲೇ ತುತ್ತು ನುಂಗಲ್ಪಡುತ್ತದೆ, ಅದುದರಿಂದ ವಿಹಾರದಂತೆ ಆಹಾರವಿಲ್ಲ.

ಸಾತಾವೇದನೀಯದ ಉದಯದಿಂದ ಆಹಾರದ ಗ್ರಹಣವಾಗುತ್ತದೆಯೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಅದೂ ಸಂಭವಿಸುವುದಿಲ್ಲ ಜೀವನು ಕ್ಷುಧಾದಿಯಿಂದ ಪೀಡಿತನಾದಮೇಲೆ ಆಹಾರದ ಗ್ರಹಣದಿಂದ ಸುಖವೆಂದು ಮನ್ನಿಸಿದರೆ ಅವನ ಆಹಾರಾದಿಗಳು ಸಾತಾವೇದನೀಯದ ಉದಯದಿಂದೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಆಹಾರಾದಿಗಳ ಗ್ರಹಣವು ಸಾತಾವೇದನೀಯದ ಉದಯದಿಂದ ತಾನಾಗಿ ಆಗುವುದೆಂದೇನು ಇಲ್ಲ; ಹೀಗಿದ್ದರೆ ಸಾತಾವೇದನೀಯದ ಮುಖ್ಯ ಉದಯವು ದೇವಗಳಿದ್ದು ಅವರು ನಿರಂತರ ಆಹಾರವನ್ನೇಕೆ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ ? ಮಹಾ ಮುನಿಗಳು ಉಪವಾಸ ಮಾಡಿದರೂ ಅವರಿಗೆ ಸಾತಾವೇದನೀಯದ ಉದಯ ಮಕ್ಕು ನಿರಂತರ ಭೋಜನ ಮಾಡುವವರಿಗೆ ಅಸಾತಾವೇದನೀಯದ ಉದಯವೇ ಸಂಭವವಿದೆ.

ಅದುದರಿಂದ ಯಾವ ಪ್ರಕಾರ ಇಚ್ಛೆಯಿಲ್ಲದೆ ವಿಹಾಯೋಗತಿಯ ಉದಯದಿಂದ ವಿಹಾರವು ಸಂಭವವಿದೆ, ಅದೇ ಪ್ರಕಾರ ಇಚ್ಛೆಯಿಲ್ಲದೆ ಕೇವಲ ಸಾತಾವೇದನೀಯದ ಉದಯದಿಂದಲೇ ಆಹಾರದ ಗ್ರಹಣವು ಸಂಭವವಿಲ್ಲ.

ಪ್ರಶ್ನೆ : ಸಿದ್ಧಾಂತದಲ್ಲಿ ಕೇವಲಿಗೆ ಕ್ಷುಧಾದಿಯ ಹನ್ನೊಂದು ಪರೀಷಪಗಳನ್ನು ಹೇಳಿರುವುದರಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಕ್ಷುಧೆಯ ಸದ್ಭಾವವು ಸಂಭವವಿದೆ. ಮತ್ತು ಆಹಾರಾದಿಗಳಿಲ್ಲದೆ ಅದರ ಉಪಶಾಂತತೆಯು ಹೇಗಾಗುವುದು ? ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ಆಹಾರಾದಿಗಳನ್ನು ಮನ್ನಿಸುತ್ತಾರೆ.

